

vanskelige Forhold vilde være rigtigt at gaa til en endelig Ordning af dette Spørgsmaal — ved endelig Ordning forstaas jo en Ordning til Aaret 1938 —, det vilde ikke være rigtigt under de nuværende Forhold, da jo ingen blot kan ane, hvorledes Forholdene kan stille sig, naar Kriegen en Gang faar Ende, dels tror jeg, at de Dækningsregler, der var foreslaaede for Sedlerne i det oprindelige Lovforslag, var temmelig liberale. Jeg tænker derved særlig paa, at Bankens Tilgodehavende hos de udenlandske Banker og Bankhuse, som var godkendte af den kongelige Bankkommissær, kunde medregnes til Metalfonden, og at udenlandske Statsobligationer efter deres Kurs og indenlandske Statsobligationer efter deres Paalydende endog kunde medregnes til Metalfonden — ganske vist kun indenfor en vis Procents Beløb af den udgivne Seddelmængde. Men dette Procentbeløb var dog saa stort, saa den virkelige Beholdning af Metal — Guld og Mønt — kunde bringes ned til ca. 27 pCt. af Seddelbeløbet. Jeg skal imidlertid ikke gaa nærmere ind paa disse Dækningsforhold, der, som den højtærede Minister bemærkede, har været drøftede saa grundigt og udførligt i det andet Ting. Og jeg skal om det oprindelige Lovforslag endnu kun sige, at jeg tror ogsaa, at det med Hensyn til Forandringen i den 5 pCt.s Afgift til Statskassen, som nu skal svares af det Beløb, hvormed den cirkulerende Seddelmasse overstiger det dobbelte af Metalfonden efter 1907, gik Statskassen noget for nær, idet jeg tror, at den 5 pCt.s Afgift, som skulde nedsættes til halv Diskonto, paa de Tider; hvor dette Spørgsmaal faar aktuel Betydning, paa denne Konto vilde give Nationalbanken en noget større Avance, end der var Grund til at yde den. Der var da ogsaa det uheldige ved denne Bestemmelse, at der deri kunde ligge en Opfordring til Nationalbanken til at udgive flere Sedler, end „Omsætningen til enhver Tid kræver“, som det hedder i det foreliggende Lovforslags § 2. Paa den anden Side erkender jeg, at heller ikke Bestemmelsen i Loven af 1907 om den 5 pCt.s Afgift er saa særlig heldig, idet der deri kan ligge en Opfordring for Nationalbanken til — til Tider i hvert Fald — at holde Diskontoen højere, end Pengeforholdene som saadanne kræver. At Nationalbanken nok kunde modstaa begge disse Fristelser, baade den, der kunde være, naar Bestemmelsen om den 5 pCt.s Afgift var gældende, og den, der vilde kunne fremkomme, hvis den Bestemmelse, der var foreslaaet af Ministeren i det op-

rindelige Lovforslag, var blevet vedtaget, nærer jeg ikke nogen Tvivl om, men dette modbeviser jo ikke, at det dog er rigtigt at gaa bort fra disse Bestemmelser, naar det maa erkendes, at de i og for sig ikke er saa heldige.

De Mangler, som Lovforslaget paa de nævnte Punkter i sin oprindelige Skikkelse led af, er nu blevet rettet i det andet høje Ting og, som jeg synes, paa en ganske fortræffelig Maade. Efter Lovforslagets nu foreliggende Affattelse skal, som den højtærede Minister bemærkede, den *virkelige Metalfond* udgøre 33 $\frac{1}{3}$ pCt. af Seddelmængden, Anfordringsmidlerne hos udenlandske Banker og Bankhuse maa kun benyttes til Dækning af den ikke af Metalfonden dækkede Seddelmængde i Forholdet 100 til 100, og endelig er den 5 pCt.s Afgift forandret til en Afgift af 1 $\frac{1}{3}$ pCt. under Diskontosatsen. Og baade med Hensyn til Dækningsreglerne og med Hensyn til Afgiften tror jeg, at Folketinget har truffet meget heldige Bestemmelser.

Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, kunde derfor det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, godt gaa med til at behandle det uden Udvalg, men jeg har hørt, at man fra anden Side ønsker Nedsættelse af et Udvalg, og efter sædvanlig Praksis her i Tinget vil vi da ikke modsætte os det. Naar Sagen imidlertid skal i Udvalg, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der er en Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg ikke er overbevist om er heldig, og som jeg derfor gerne vil være med til at faa forandret, hvis der ellers skulde vise sig at være Stemning derfor i Udvalget og i Tinget — jeg bemærker, at jeg herom kun taler paa egne Vegne. Jeg siger til Spørgsmaalet om, hvor Tilsynsmyndigheden skal ligge. Jeg for mit personlige Vedkommende finder det ikke rigtigt at flytte denne Tilsynsmyndighed fra Justitsministeren til Handelsministeren. De Grunde, der har været anførte mod Flytningen, synes jeg, har været mere overbevisende end de, der har været anførte for Flytningen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen nu, men kun sige, at det er et Punkt, hvor man efter min Mening heller ikke skulde foretage Forandring, naar der kun er Tale om en midlertidig Lov, som der jo er her. Bortset fra dette ene Punkt er det foreliggende Lovforslag jo Resultat af en enstemmig Indstilling fra et Folketingsudvalg paa 15 Medlemmer og en enstemmig Vedtagelse i Folketinget. Man kan naturligvis ikke deraf slutte, at det er et Udtryk for alle de enkelte Folketingsmedlemmers